Lumea văzută în prezența trandafirului

On Octombrie 30, 2019

Forma expresivă a unui sentiment de afecțiune este rezultatul recunoașterii unei prezențe ingenue într-o ipostază de dulce amintire.

În urmă cu câteva zile m-ai chemat lângă tine și, după ce ți-am inspirat parfumul și ți-am admirat frățiorii, îmbobociți de asemenea, mi-am dat seama că timpul pe care îl petrec alături de tine este într-adevăr un dar suprem, mai ales atunci când anunță o binecuvântare. N-am avut ocazia să stau degeaba, ți-am admirat zâmbetul în tăcere, într-o ipostază de pictor care știe să descopere farmecul unor anonime colțuri de natură, căutând smerenia înălțătoare a unei relații sincere cu Dumnezeu.

Numele tău, Double Delight, face cinste unei lumi sacre, atemporale, camuflate în dosul aparențelor, în forma unei atitudini de independență față de orice autoritate, de orice stăpânire lumească. Ca să generez puncte, linii, forme expresive, pete cromatice și acromatice, mai întâi trebuie să mă îndrăgostesc de această lume prin vibrația murmurată a unei sensibilități de excepție raliată unei realități de neatins, pe care eu însumi o caut în lucrurile simple, dar investite cu o oarecare forță expresivă. O lume ce parcă trimite la o poveste dintr-o mie și una de nopți. Un alt temei de admirație față de înălțimea unei imagini artistice învăluită, prin vis, în aventura Șeherezadei.

În timp ce te stropesc cu soluție nutritivă, mângâindu-ți petalele delicate, observ ceva ce n-am mai văzut până acum, o construcție pur subiectivă, cu toate că locuim în aceeași poveste și ne întâlnim zilnic sub forma a două personaje care au o relație specială între ele. Observ acea interacțiune dintre determinările succesive ale naturii și esența rară a unui suflet plin de speranță, cu un bagaj de visuri mărețe, strâns legat de un proces de turnare a unei energii eterne într-o existență panteistă.

Leadership: Prezența ta într-o ipostază de dulce amintire atestă confirmarea unei entități conotative generate de un Creator care se percepe pe sine ca existând independent de orice stăpânire omenească?

Exprimarea unei admirații entuziaste față de o creație surprinzătoare în originalitatea ei organică, și totuși atât de complexă, încât poate da naștere la cele mai felurite interpretări, implică ideea unei relații mutuale, a unei acțiuni reciproce pe care o regăsim numai în lucrarea lui Dumnezeu. Entitatea generată de un asemenea Creator, cu orizonturi prea largi pentru a fi înțelese de mintea omenească la momentul prezent, se poate afla în una din cele două stări: o solemnitate a frumuseții pururea vie, aprinsă peste lume, sau o solemnitate a gândirii exprimate printr-un limbaj expresiv ce creează imagini artistice sugestive.

Trandafirul veghează prin ochii artistului orice asemănare între două caractere expresive, căutând în sufletul lumii nu știu ce putere de atracție sub înfățișarea blândă a unui frumos decor, izvorât din mișcarea potolită și ritmică a unui penel care a știut, anotimp de anotimp, să oprească pe loc, în șoaptă, farmecul unei magii care trece cu bucurie vizuală în direcția unei opere de artă. El este prezent ca produs al finalității operei de artă în cuvintele pictorului Li Rihua, citat de Simona Popescu în romanul Exuvii:

„În pictură, important este să ataci subiectul cu discernământ, adică să înțelegi că, în conturul formelor, deși urmărești un rezultat desăvârșit, toată arta execuției stă în notații fragmentare și în întreruperi... Pensulația se întrerupe pentru a se descărca de subînțelesuri.”

Leadership: Îți este ușor să te implici în demersul naturii prin extensia inteligenței artistice, aliniindu-ți „trăirea de sclipire” la conținutul unei mesaj care îți împlinește cu adevărat sufletul?

Cu ce gând mă întâmpini ori de câte ori mi te adresezi cu atâta sinceritate, ca printr-o simplă aplicare a unei funcții de cunoaștere și revelație? Ecoul cuvintelor tale, le-am regăsit întâmplător, așa cum se întâmplă când pictorul își mai trece o dată pensula peste amestecul de vopsele și atinge apoi cu delicatețe pânza plină de alegorii subtile, în vederea exprimării unui punct de vedere apropiat de mesajul lui Dumnezeu: „Fii impecabil în tot ceea ce ai mai generos de arătat ! ”

Există în magia acestor cuvinte sensibile, atât de simple, dar care dezvăluie atât de multe, o anumită splendoare, posibilitatea vizualizării unei descrieri succinte a tonurilor unui pictor dăruit cu arta penelului. Tonuri liniștite, senzuale, calde, pentru ca atmosfera din jur să nu mă copleșească, precum roșu, portocaliu și galben. Combinația asta nu dă greș niciodată !

Noblețea ta, remarcându-se prin simplitatea suprapusă unei fragilități trăită în mod genuin, ca la vederea unui tablou pictat cu duioșie, absoarbe o cantitate apreciabilă de spirit din imaginea unei ființe înzestrate cu o intensitate proustiană a simțurilor. Frumusețea ei izbitoare, dincolo de convențional, rezidă din efectul rememorării unei existențe anterioare care revine mereu în atenția mea. Un fel de manifestare a unei dorințe nerostite prin intermediul unei game largi de sentimente, dar fără publicitate, pur și simplu printr-o înțelegere a autenticității ca trăire pură.

Ori de câte ori visez la o viață nouă alături de cineva drag, care să-mi semene cu adevărat, cineva cu mare impact de imagine, nu uit să-mi decorez viziunea unei noi experiențe de pictură cu sentimentul frumuseții inegalabile, independent de toate convențiile pe care se întemeiază prejudecățile în materie de tinerețe, de strălucire și eleganță.

Noblețea este o descifrare a vieții noastre prin grațioasa glosă a condiției de poet, de artist, de savant, așadar o asumare a privilegiului de a aparține destinului unui Creator care se percepe dependent de posibilitatea de a recupera eternul de dincolo de materie, prin spiritualizarea unei viziuni ideale.

În ultimele lucrări create cu dărnicia unei suite de momente de neuitat, par să reînvii spiritul unei eleganțe clasice în ceea ce privește folosirea comparațiilor, simbolurilor și metaforelor în interiorul unei mișcări a timpului, despre un produs viu, activ, acesta reușind să imprime propria sa personalitate creatoare, mereu în transformare, pe pânza amintirilor vii. Ochii ațintiți asupra frumosului posedă dimensiunile unei obsesii misterioase, acolo unde alții nu o văd: pura cunoaștere a unei ființe din afara timpului.

Dar am avut tot timpul lângă mine, binecuvântat cu toate cele de folos picturii, cu peisajele unei geografii interioare, simplitatea unui suflet atât de rar, vesel, dornic să arate lumii esența lui. Alteori find copleșit de tristeți, de deznădejdi, învolburat. Cu toate astea, reușind să trăiască în pace și liniște. Rareori se întâmplă să-ți cadă în inimă o conștiință atât de ingenuă.

Obiectivând ceea ce trăiesc de fiecare dată în interior și transformându-mă într-un purtător de echilibru al spiritului și al universului, de dincolo de rigorile timpului, încerc să redau o parte a lumii care, pe bună seamă, capătă proporțiile unei călătorii inițiatice într-o poveste cu multă învățătură, în care se ascunde și o comoară neprețuită.

Marea afirmare în lumea artei se cântărește prin ceea ce dorești să te reprezinte în tot ceea ce te face unic, la nivel de simplitate suprapusă unei fragilități trăită în mod genuin.

Lumea văzută în prezența trandafirului este tot atât de largă precum lumea plămădită din țărână la atingerea Creatorului, simbolizând unirea dintre două entități asemănătoare prin evoluția artei ce are un parcurs sigur spre perfecționism: o entitate numită continuu "spațiu-timp", actualizată printr-un determinant *The Traveller* , și o entitate numită "vitalitate a gândirii deschisă noului".

Source: https://neculaifantanaru.com/lumea-vazuta-in-prezenta-trandafirului.html